

Vásárfia

Juhász Tibor - 2019-07-07 10:41:24

A lángosos bódénál csak néhány állnak, masszírozzák a halántékukat, törölgetik a tarkójuk, hőbörögnek, mennyit kell várni a kajára, milyen dögmeleg lesz megint.

A valutaváltó előtt egy öltönyös férfi. A brifkóját, akár egy pajzsot, maga elé tartja. Harmadszorra szólítja fel az ügyintézőt, hogy számolja át az összeget, mert nem ennyinek kellene lennie. A piac melletti parkoló megtelt. Az árusok, akik engedély híján a vásárcsarnokon kívül, legtöbbször a parkolóban próbálják pénzzé tenni kacatjaikat, a virágüzlet melletti beugróba húzódnak. Cigarettaznak, néha a lángosos körül szaglászó kutyákba rúgnak.

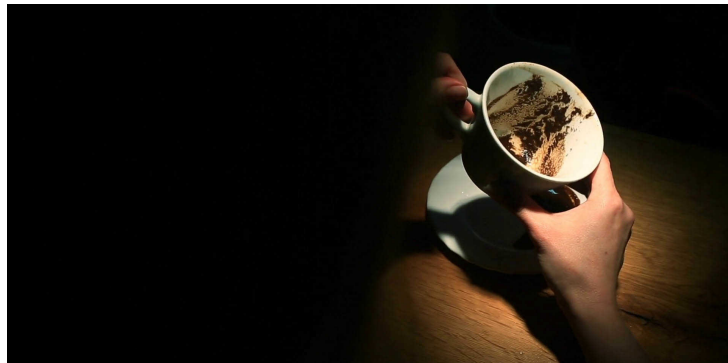
fotó:

A virágossal szemközti nyírfa alatt négyen várakoznak. Munkavédelmi bakancs, overáll van rajtuk. Köpködnek, szotyoláznak. Én felhívom, engem nem érdekel, mondja a hozzám legközelebbi férfi. Előkapja a mobilját, arrébb megy pár métert. Köré gyűlnek a többiek. Az egyikük, egy gyermekarcú alak tekerőpapírt vesz a kezébe, a farzsebéből kisebb dohánycsomót, és már gyújtana is rá, de nem találja a gyufáját. Tüzet kér a társaitól, akik csendre intik. A legborostásabb közülük a biztonság kedvéért figyelmezteti, hogy fél percre most igenis kussban fogsz maradni, öcsém.

A gyermekarcú hosszan nézi az öltönyöst, aki még mindig szajkózza, hogy nem ennyinek kellene lennie. Inkább a lángosra váróknál próbálkozik, de azok nem tudnak adni, ezért a piacolók felé veszi az irányt. Kétszáz forint, mondja egy otthonkát viselő asszony, és karba teszi a kezeit. Mennyi, kérdezi felháborodva a gyermekarcú, de mire az otthonkás válaszolhatna, egy középkorú, mellényes úr elkiáltja magát, százötven. Velem akarsz konkurenciázni, sziszegi az asszony, és azt mondja, száz. Kiderül, hogy a beugróba húzódtott árusok mindegyikének van eladó öngyújtója, sőt egy kopaszodó öreg három szál cigarettát is ígér az eszköz mellé, csak fizessen már a gyermekarcú egy ötvenest.

A kopaszodó nevetve teszi zsebre az aprót, a gyermekarcú elégedetten sétál a társaihoz. Azt kérdezi, mi van. Semmi, faszom, mi lenne, kérdez vissza a legborostásabb. Az alak, aki még mindig a kezében tartja a telefonját, azt feleli, a főnök nem jön. Mindannyian a nyírfához mennek.

A lángosos előtt már nincsen senki. Az öltönyös dühösen a parkoló, az otthonkás asszony a vásárcsarnok felé indul. A kutyák, mintha az árlistát fürkésznék, a bódé ablakát figyelik. Akkor most mi lesz, kérdezi a gyermekarcú. Ne értetlenkedjél, dorgálja a telefonos. Rágyújtanak.

fotó:

Juhász Tibor 1992-ben született Salgótarjában. Költő, a KULTer.hu szépirodalmi rovatának szerkesztője, a [Kortárs Online](http://KortarsOnline) irodalmi rovatvezetője. Első verseskötete *Ez nem az a környék* (2015), első prózakötete pedig *Salgó blues* (2018) címmel jelent meg.

Juhász Tibor tárcasorozata a Debrecineren itt olvasható: [ZACC](#).